

запорука сталого розвитку бізнес-структур. Економіка і організація управління. № 1 (49), 2023. С.45-56

б. Товажнянський В.Л. Антикризовий механізм сталого розвитку підприємства /Товажнянський В.Л.-Х.: Віровець А.П. : Апостроф, 2012.-703 с.

УДК 658.774

*Панічук О. В.,
здобувач третього рівня вищої освіти,
Державний університет «Житомирська політехніка»*

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ КРЕДИТОСПРОМОЖНІСТЮ

Ефективна діяльність бізнесу в умовах ринкового середовища та забезпечення його самодостатньої конкурентоспроможності потребує постійного підтримання належного рівня кредитоспроможності. Варто відзначити, що в теорії і практиці часто відбувається ототожнення понять «платоспроможність», «ліквідність», «кредитоспроможність» та «фінансова стійкість» [1].

Кредитоспроможність суб'єкта господарювання виражається через співвідношення вартості його платіжних засобів як ліквідних активів, які можна використати для погашення кредиторської заборгованості до обсягів поточних платіжних зобов'язань перед кредиторами та характеризує рівень здатності розраховуватися за своїми зобов'язаннями і здійснювати безперервну господарську діяльність.

Економічна безпека та позивне інвестиційне середовище суб'єкта господарювання забезпечуються за умови що на певні моменти звітні періоди вартість платіжних засобів повністю покриває платіжні зобов'язання за кредиторською заборгованістю відповідно до вимог позичальників при настанні терміну їх погашення.

При управлінні кредитоспроможності особливого значення набуває обліково-інформаційне забезпечення системи показників, які характеризують платіжні засоби суб'єкта господарювання та його боргові зобов'язання. Інформація для здійснення моніторингу і контролю за станом кредитоспроможності потребує даних, які б дозволяли здійснювати управління платіжними засобами, платіжними

зобов'язаннями та іншими індикаторами виходячи із даних рахунків бухгалтерського обліку [2].

Платіжні засоби по відношенню до зобов'язань в бізнесі характеризуються наступними показниками:

- загальна величина активів які можливо використати для погашення зобов'язань;
- структурні елементи активів за можливими термінами їх перетворення в абсолютно, швидко і повільно ліквідні.

Формування системної інформації про платіжні зобов'язання теж складається з двох видів показників:

- загальний обсяг боргових зобов'язань що підлягають погашенню;
- структурні елементи платіжних зобов'язань за терміном повернення кредиторської заборгованості відповідно до платіжного календаря.

Інформаційною основою управління кредитоспроможністю бізнесу є Баланс (Звіт про фінансовий стан), Звіт про рух грошових коштів складений за прямим методом, аналітичний формат бухгалтерського балансу підготовлений на підставі даних рахунків бухгалтерського обліку та оперативний платіжний календар.

В процесі вибору для оцінювання кредитоспроможності адекватної системи аналітичних показників та їх порівняння необхідно враховувати проблеми ідентифікації господарських операцій відображених у звітності.

При оцінюванні кредитоспроможності за балансом виникають наступні проблеми:

- по-перше, баланс обов'язково відображає матеріальні платіжні активи тільки за їх сукупним показником «запаси», як загальну вартість виробничих запасів, готової продукції і товарів. Проте, до платіжних засобів можливо віднести тільки товари і готову продукцію, а такий показник в балансі відсутній;

- по-друге, при формуванні балансу вартість готової продукції відображається за виробничою собівартістю, а товарів без доходів які будуть одержані в процесі їх реалізації, що значно зменшує загальну суму платіжних активів та достовірність оцінювання стану кредитоспроможності бізнесу та його імідж як надійного позикоодержувача;

– по-третє, баланс не враховує можливість бізнесу здійснювати поточні розрахунки за кредиторською заборгованістю шляхом тимчасового додаткового залучення коштів на умовах зобов'язань. При цьому суб'єкт господарювання може погашати борги які потребують негайної оплати за рахунок зобов'язань майбутніх періодів. Це дозволяє не змінювати загальну суму зобов'язань, а лише переміщувати їх за структурою джерел формування та використовувати наявні активи для завершення господарських процесів з метою одержання максимальної доданої вартості;

– по-четверте, баланс не відображає рівень сумнівності дебіторської заборгованості як одного з найважливіших індикаторів кредитоспроможності.

Виходячи з цього, кожний суб'єкт господарювання повинен мати індивідуальний підхід до інформаційного забезпечення управління кредитоспроможністю.

Список використаних джерел:

1. Фоміна О. В., Сопко В. В., Августова О. О. Управління платоспроможністю підприємства. Ефективна економіка. 2020. № 6. – URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=7973>.

2. Цаль-Цалко Ю. С., Мороз Ю. Ю., Суліменко Л. А. Фінансовий аналіз : підручник. Вид. 5-е, допов. Житомир: Рута, 2012. 609 с.

УДК 336.6:658.14

Петренко О.П.,

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри економічної теорії і економіки підприємства,

Терзман Т. В.,

здобувач вищої освіти,

Одеський державний аграрний університет

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасних умовах ринкової економіки головною метою підприємства є підвищення ефективності її діяльності через розумне управління грошовими потоками. Це сприяє досягненню фінансової стійкості, регулярності функціонування підприємства, швидкому обороту капіталу, зниженню ризику неплатоспроможності та отриманню прибутку. Життєздатність та ефективність